

IANCU LAURA

Találkozás

*Elmondták már a mondhatót, többet
Mi volt, s hogy minden lehetett volna,
Ha tegnap, mikor a vonat befut,
Rajta még egyben van a nászruha.*

*Nem lehet már frigyre lépni, hervadt
Kezében kénvirág – hozta a hírt s
A napot, mikor fenn az égen rés
Szakad, befedte hó és kárhozat.*

*Ma háttal áll neki a csillag és
Már nem felel, ha van is odaát
Ki fel-alá ballag, ahogy a fák
Tövében az, ki roppant megfáradt.*

madarak

*málló történetünk felett
keselyűk hada lakmározik*

*vérpadon ülök térdemen ige hajt ki
hullnak rá bomló ajkam zokszavai*

*a madarak télen meghalnak – félek
vétked nyomát feleszik*

*papot hívok ki hinni tud
 eget döngtet s imádkozik*

Szent Mihály

mandula ízű most a szám

*Mihály nap volt és te ennem
adtál anyám – soványka vagy
meg ne igézzen kaszája
lova te zsenge angyalka –*

*mondtad mondtad mintha pusztán
anyatejjel tömtél volna*

Félek

*Ingemről leszakad a gomb, mikor
Félek, hogy élni kell úgy is, ha nem
Muszáj, s mint szikkadt lomb ágaira,
Feltépett csontomra harmat zilál.*

*Hideggel ver a szél, s a hit, hogy már
Álmodni sem dukál: méreg serleg,
Mit inni és kerülni egyaránt
Halál, s arcomra lila ég remeg.*